

۴۳. کدام گزینه نادرست است؟ (تیرگی ۴۳)

- ۱) بر اثر تخلیه ی الکتریکی درون گاز هیدروژن، رنگ صورتی روشن به وجود می آید.
- ۲) با افزودن براده ی منیزیم به باروت سیاه، جرقه های آتش به رنگ نارنجی تولید می شود.
- ۳) جرج استونی، ذره های حمل کننده ی جریان برق را الکترون نامید و میلیکان توانست بار آن ها را حساب کند.
- ۴) بدون استفاده از منشور در دستگاه طیف بین، امکان مشاهده ی تک تک خطوط طیف های اتمی وجود نداشت.

۴۴. کدام گزینه درست است؟ (تیرگی ۴۴)

- ۱) این دیدگاه که همه ی مواد از ذرات کوچک و تجزیه ناپذیری به نام اتم ساخته شده اند، ۲۵۰۰ سال پیش از پیشنهاد آب، خاک، آتش و هوا به عنوان عنصر، مطرح شد.
- ۲) با توجه به وجود ذرات زیر اتمی، هنوز باور بر این است که اتم کوچکترین ذره ی هر عنصر است که خواص فیزیکی و شیمیایی عنصر به ویژگی های آن بستگی دارد.
- ۳) بر پایه ی نظریه ی ارسطو، دانشمندان باید به پژوهش های عملی در کنار فعالیت های نظری بپردازند.
- ۴) رابرت بویل در کتاب خود به نام شیمیدان شکاک، درستی نظریه ی اتمی دالتون را زیر سوال برد.

اعداد کوانتومی

عدد کوانتومی اصلی (n)

n (عدد کوانتومی اصلی) همان عددی است که بور برای مشخص کردن ترازهای انرژی در مدل خود به کار برده بود.

در مدل کوانتومی به جای ترازهای انرژی از واژه ی لایه های الکترونی استفاده می شود و n تراز انرژی آن ها را معین می کند. (سطح انرژی لایه های الکترونی را نشان می دهد)

$n=1$ پایدارترین لایه ی الکترونی را نشان می دهد.

هرچه n بالاتر برود، تراز انرژی لایه ی الکترونی افزایش می یابد.

پیرامون هسته ی اتم حداکثر ۷ لایه ی الکترونی مشاهده شده است.

مقادیر مجاز برای عدد کوانتومی اصلی (n) عددهای صحیح مثبت $1, 2, 3, \dots$ هستند.

مشاهده ها نشان داده است که الکترون های موجود در یک لایه ی الکترونی، گروه های کوچکتری نیز تشکیل می دهند. به هریک از این گروه ها، زیر لایه می گویند.

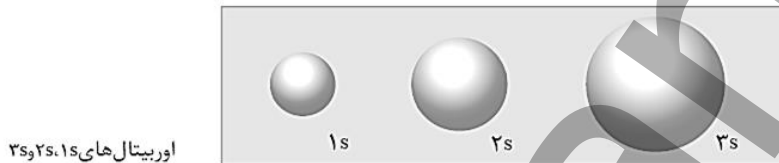
n تعداد زیر لایه های هر لایه ی الکترونی را نیز مشخص می کند.

برای مثال، در لایه ی الکترونی دوم ($n=2$)، دو زیر لایه وجود دارد.

عدد کوانتومی اوربیتال (l)

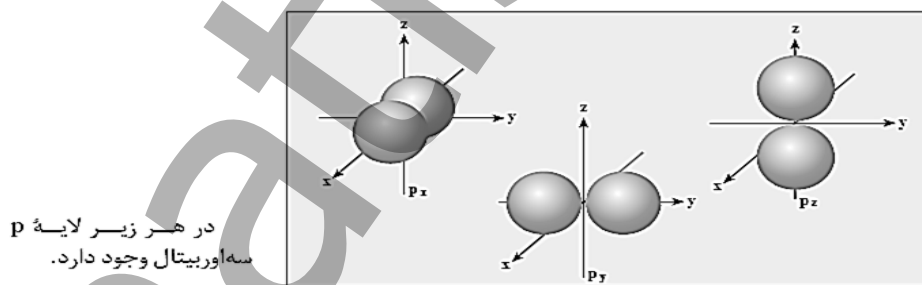
عدد کوانتومی اوربیتالی (l)، نوع زیرلایه یا شکل و تعداد اوربیتال های آن زیرلایه را مشخص می کند. زیرلایه ها را با عدد کوانتومی اوربیتالی (l) مشخص می کنند. l می تواند عددهای صحیح ۰ تا (n-1) را در بر بگیرد. این مقادیر عددی را معمولاً با حروف s (l=0)، p (l=1)، d (l=2) و f (l=3) نشان می دهند. شکل اوربیتال های موجود در زیرلایه های s و p به ترتیب کروی و دمبلی هستند.

اوربیتال های 1s، 2s و 3s

عدد کوانتومی مغناطیسی (m_l)

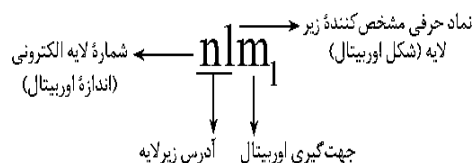
جهت گیری اوربیتال ها را در فضا معین می کند. همه ی عددهای صحیح بین -l تا +l را در بر می گیرد. در هر زیرلایه، به تعداد 2l+1 اوربیتال وجود دارد. در هر لایه، به تعداد n² اوربیتال وجود دارد. تنها جهت گیری اوربیتال های موجود در زیرلایه ی p، آن ها را از یکدیگر متمایز می کند. p_x، p_y و p_z نمادهایی هستند که برای نمایش این اوربیتال ها به کار می روند.

در هر زیر لایه p سه اوربیتال وجود دارد.

مجموعه ای از اوربیتال ها با مقدار l برابر، یک زیرلایه را ایجاد می کنند و مجموعه ای از زیرلایه ها با n برابر، یک لایه ی الکترونی را تشکیل می دهند.

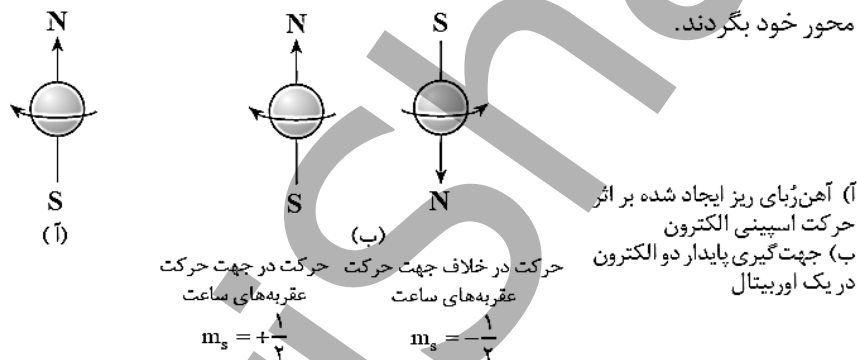
برای دادن آدرس اوربیتال ها به شیوه ی زیر عمل می شود:

برای مثال: $2p_z$ نشان می دهد که این اوربیتال دمبلی شکل در لایه ی الکترونی دوم و در زیرلایه ی p قرار دارد و در راستای محور z ها جهت گیری کرده است.

عدد کوانتومی مغناطیسی اسپین (m_s)

با کمک سه عدد کوانتومی n ، l و m_l اندازه، شکل و جهت گیری اوربیتال های اتمی تعیین می شود. اما دانشمندان در توجیه مشاهده های تجربی، این سه عدد را برای مشخص کردن آدرس یک الکترون در اتم کافی ندانستند. زیرا توجیه برخی خواص فیزیکی اتم ها با نسبت دادن حضور دو الکترون در یک اوربیتال امکان پذیر بود. برای توضیح این نکته که چگونه دو الکترون با بار همنام می توانند در یک اوربیتال جای گیرند، دانشمندان افزون بر حرکت اوربیتالی (حرکت الکترون به دور هسته ی اتم)، یک حرکت اسپینی (حرکت به دور خود) نیز به الکترون نسبت داده اند. الکترون با گردش حول محور خود به یک آهن ربای ریز تبدیل می شود. حال اگر این دو الکترون ناکزیر شوند که کنار هم قرار گیرند، باید یک نیروی جاذبه ی قوی در برابر دافعه ی میان آن ها به وجود بیاید. این جاذبه هنگامی به وجود می آید که قطب های مغناطیسی الکترون دوم در برابر قطب های مغناطیسی ناهمنام الکترون اول قرار گیرد. شرط لازم برای چنین آرایشی در یک اوربیتال آن است که الکترون ها در دو جهت مخالف هم (یکی در جهت عقربه های ساعت و دیگری بر خلاف آن ها) به دور محور خود بگردند.

برای مشخص کردن جهت گردش الکترون ها، به هر حالت یک عدد کوانتومی نسبت داده شد که به آن عدد کوانتومی مغناطیسی اسپین (m_s) می گویند. این عدد تنها دو مقدار $+\frac{1}{2}$ برای چرخش در جهت حرکت عقربه های ساعت و $-\frac{1}{2}$ برای چرخش در خلاف جهت حرکت عقربه های ساعت خواهد داشت.

اصل طرد پائولی

هیچ اوربیتالی در یک اتم نمی تواند بیش از دو الکترون در خود جای دهد. در یک اتم، هیچ دو الکترونی را نمی توان یافت که هر چهار عدد کوانتومی آن ها (n ، l ، m_l ، m_s) با هم برابر باشد.

این اصل با توجه به بحث اسپین و معرفی چهارمین عدد کوانتومی کاملاً قابل درک است.

نتیجه گیری اصل طرد پائولی: در هر اوربیتال، حداکثر دو الکترون آن هم با اسپین مخالف قرار می گیرند.

کنکور ۹۵

اگر هر اوربیتال را با یک چهار گوش (مربع) و هر الکترون را بسته به عدد کوانتومی مغناطیسی اسپین آن با یک پیکان (\uparrow) برای $m_s = +\frac{1}{2}$ و \downarrow برای $m_s = -\frac{1}{2}$ نشان دهیم، در این صورت شیوه ی قرار گرفتن الکترون در اتم هیدروژن را می توان به صورت زیر نشان داد:

$1s^1$ \uparrow یا \downarrow

توجه: هر دو آرایش فوق برای اتم هیدروژن در حالت پایه قابل قبول است. (البته در غیاب میدان مغناطیسی)

تست های موضوعی:

۴۵. اگر عدد کوانتومی اصلی (n) یک لایه (سطح انرژی) الکترونی اتم برابر با ۴ باشد، کدام عددها را می توان به عدد کوانتومی الکترون های آن لایه نسبت داد و حداکثر گنجایش آن لایه چند الکترون است؟ (عددها را از راست به چپ بخوانید) (ریاضی ۸۵ خارجی)

(۱) $1, 2, 3, 4$ (۲) $0, 1, 2, 3, 4$ (۳) $1, 2, 3, 4, 5$ (۴) $1, 2, 3, 4, 5, 6$

۴۶. جهت گیری اوربیتال ها در فضای پیرامون هسته ی اتم، با عدد کوانتومی مشخص می شود که شمار آن در هر زیر لایه برابر با است. (تئوری ۸۶)

(۱) $1, 2, 3, 4$ (۲) $1, 2, 3, 4, 5$ (۳) $1, 2, 3, 4, 5, 6$ (۴) $1, 2, 3, 4, 5, 6, 7$

۴۷. کدام عبارت در ارتباط با عدد کوانتومی l ، نادرست است؟ (ریاضی ۸۶ خارجی)

(۱) از مقدار آن می شود شکل اوربیتال های اتمی را مشخص کرد.
 (۲) از مقدار آن می توان، شمار اوربیتال ها در هر زیر لایه را معین کرد.
 (۳) جهت گیری اوربیتال ها در هر زیر لایه، به مقدار آن بستگی دارد.
 (۴) در هر لایه با عدد کوانتومی n ، می تواند مقادیر صفر تا $n-1$ را اختیار کند.

۴۸. در میان داده های جدول رو به رو، تنها داده های مندرج در ردیف از ستون آن نادرست است. (تئوری ۸۷)

ردیف	زیر لایه	۱	۲	۳
۱	s	۰	۰	۱
۲	p	۱	-۱, ۰, +۱	۳
۳	d	۲	-۲, -۱, +۱, +۲	۵

- (۱) دو - دو
 (۲) دو - سه
 (۳) سه - دو
 (۴) سه - سه

۴۹. کدام مطلب، به اصل طرد پائولی مربوط نیست؟ (تئوری ۸۷)

- (۱) در یک اوربیتال اتمی، بیش از دو الکترون جای نمی گیرد.
- (۲) الکترون ها در یک اوربیتال اتمی، دارای اسپین های مخالف اند.
- (۳) الکترون ها، هر زیر لایه را نخست نیم پر و سپس پر می کنند.
- (۴) در یک اتم، هیچ دو الکترونی وجود ندارد که چهار عدد کوانتومی آن ها یکسان باشند.

۵۰. کدام عبارت نادرست است؟ (ریاضی ۸۸)

- (۱) زیر لایه ی s ، برعکس زیر لایه های p و d ، تنها شامل یک اوربیتال است.
- (۲) در هر سطح انرژی اتم، الکترون های زیر لایه ی p در مقایسه با الکترون های زیر لایه ی s انرژی بیشتری دارند.
- (۳) در هر سطح انرژی اتم، زیر لایه ای که عدد کوانتومی l کوچک تری دارد، با نماد d مشخص می شود.
- (۴) هر اوربیتال p ، یک عدد کوانتومی m_l معینی دارد که جهت گیری آن را در فضای پیرامون هسته مشخص می کند.

۵۱. نماد دومین عدد کوانتومی الکترون در اتم ها است و از روی این عدد کوانتومی می توان شمار ها را در هر زیر لایه ی الکترونی و نیز اوربیتال ها را در اتم، معین کرد. (تئوری ۸۸)

- (۱) m_l - اوربیتال - شکل
- (۲) l - اوربیتال - شکل
- (۳) l - الکترون - جهت گیری
- (۴) m_l - الکترون - جهت گیری

۵۲. از روی عدد کوانتومی اوربیتالی (l)، می توان اوربیتال اتمی را در هر معین و آن ها را مشخص کرد.

(تئوری ۸۸ خارج)

- (۱) شمار - لایه - شکل
- (۲) شمار - زیر لایه - شکل
- (۳) شکل - لایه - جهت گیری
- (۴) شکل - زیر لایه - جهت گیری

۵۳. با بررسی جدول رو به رو، می توان دریافت که تنها در ردیف از ستون داده ی مورد نظر درباره ی زیر لایه ی الکترونی نادرست است. (ریاضی ۸۹)

ستون	۱	۲	۳	۱-۲ (۱)
ردیف	۱	m_l	شمار اوربیتال ها	۲-۲ (۲)
۱	۰	۰	۱	۲-۳ (۳)
۲	۱	-۱, ۰, +۱	۳	۱-۱ (۴)
۳	۲	-۲, -۱, +۱, +۲	۵	

۵۴. کدام مطلب در ارتباط با عدد کوانتومی l نادرست است؟ (ریاضی ۸۹ خارج)

- (۱) جهت گیری اوربیتال ها در هر زیر لایه، به مقدار آن بستگی دارد.
- (۲) با دانستن مقدار آن، می توان شکل اوربیتال های اتمی را معین کرد.
- (۳) با دانستن مقدار آن، می توان شمار اوربیتال های هر زیر لایه را معین کرد.
- (۴) در هر لایه با عدد کوانتومی n ، می تواند مقادیر صفر تا $n-1$ را اختیار کند.

۵۵. عدد کوانتومی اوربیتالی با نماد نشان داده می شود و از روی آن اوربیتال های اتمی در هر معین و آن ها مشخص می شود. (تئوری ۱۹ نمره)

- ۱) ۱ - شماره - زیر لایه - شکل
- ۲) m_l - شماره - زیر لایه - شکل
- ۳) ۱ - شماره - زیر لایه - جهت گیری
- ۴) m_l - شکل - لایه - جهت گیری

۵۶. کدام مطلب به اصل طرد پائولی مربوط نیست؟ (تئوری ۴۰ نمره)

- ۱) هیچ اوربیتال اتمی در یک اتم نمی تواند بیش از دو الکترون در خود جای دهد.
- ۲) در یک اتم هیچ دو الکترونی را نمی توان یافت که هر چهار عدد کوانتومی آن ها برابر باشد.
- ۳) الکترون ها در اتم ها، لایه های انرژی را به ترتیب پایداری آن ها اشغال و پر می کنند.
- ۴) در هر اوربیتال، حداکثر دو الکترون با اسپین های مخالف جای می گیرند.

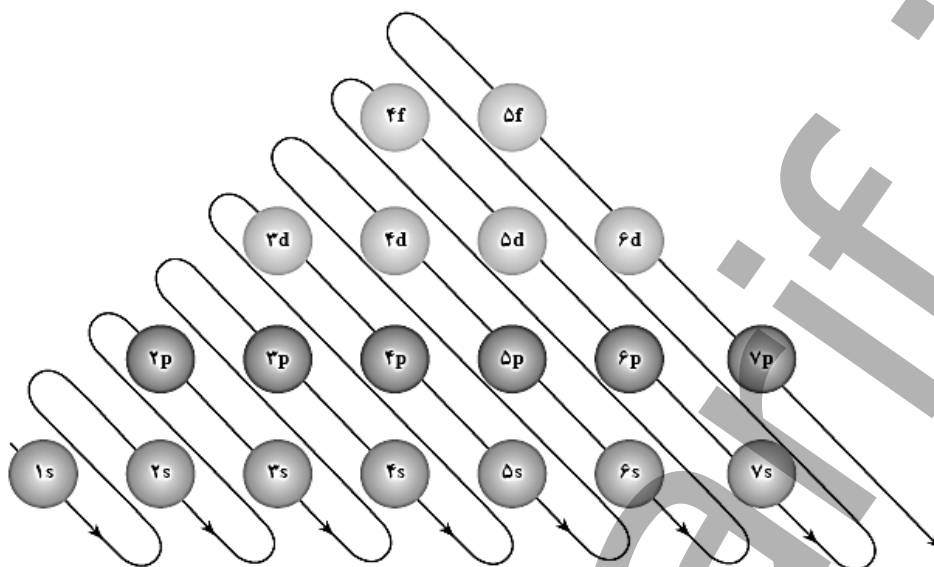
آرایش الکترون اتم

مدل کوانتومی اتم به ما این امکان را می دهد که چگونگی آرایش الکترون ها در اتم ها را معین کنیم.

الکترون ها تمایل دارند تا در پایین ترین تراز انرژی قرار بگیرند.

ترتیب پر شدن زیر لایه ها از الکترون (اصل آفا)

شیوه پر شدن زیرلایه‌ها

اوربیتال‌های هم انرژی، به اوربیتال‌هایی می‌گویند که در یک زیرلایه قرار می‌گیرند و انرژی یکسانی دارند. مثال: زیرلایه p دارای سه اوربیتال هم انرژی و زیرلایه d دارای پنج اوربیتال هم انرژی است.

قاعده ی هوند: پر شدن زیرلایه‌هایی که بیش از یک اوربیتال هم انرژی دارند به گونه‌ای است که ابتدا در هر اوربیتال یک الکترون وارد می‌شود و این کار تا نیمه پر شدن زیرلایه ادامه می‌یابد. سپس زیرلایه y نیمه پر شده شروع به کامل شدن می‌کند. [هنگام پر شدن اوربیتال‌های هم انرژی (مانند اوربیتال‌های p و یا اوربیتال‌های d) تا زمانی که هریک از اوربیتال‌ها نیمه پر نشده باشد، هیچ کدام پر نمی‌شوند.]

اگر برای رسم آرایش الکترونی اتم عنصرهای دیگر از اتم هیدروژن شروع کنیم و سپس یک به یک بر تعداد پروتون‌های درون هسته و الکترون‌های پیرامون آن بیفزاییم، به این گونه، اتم عنصرهای سنگین‌تر از هیدروژن را به ترتیب افزایش عدد اتمی ساخته ایم. این شیوه y دست یافتن از یک اتم به اتم دیگر را اصل بناگذاری یا آفبا می‌گویند. آفبا یک واژه y آلمانی به معنای رشد یا افزایش گام به گام است.

نماد شیمیایی عنصر	آرایش الکترونی نوشتاری	آرایش الکترونی نموداری
${}_1\text{H}$	$1s^1$	\uparrow
${}_2\text{He}$	$1s^2$	$\uparrow\downarrow$
${}_3\text{Li}$	$1s^2 2s^1$	$\uparrow\downarrow$ \uparrow
${}_4\text{Be}$	$1s^2 2s^2$	$\uparrow\downarrow$ $\uparrow\downarrow$
${}_5\text{B}$	$1s^2 2s^2 2p^1$	$\uparrow\downarrow$ $\uparrow\downarrow$ \uparrow \square \square
${}_6\text{C}$	$1s^2 2s^2 2p^2$	$\uparrow\downarrow$ $\uparrow\downarrow$ \uparrow \uparrow \square

${}^7\text{N}$	$1s^2 2s^2 2p^3$	$\uparrow\downarrow$	$\uparrow\downarrow$	\uparrow \uparrow \uparrow
${}^8\text{O}$	$1s^2 2s^2 2p^4$	$\uparrow\downarrow$	$\uparrow\downarrow$	$\uparrow\downarrow$ \uparrow \uparrow
${}^9\text{F}$	$1s^2 2s^2 2p^5$	$\uparrow\downarrow$	$\uparrow\downarrow$	$\uparrow\downarrow$ $\uparrow\downarrow$ \uparrow
${}^{10}\text{Ne}$	$1s^2 2s^2 2p^6$	$\uparrow\downarrow$	$\uparrow\downarrow$	$\uparrow\downarrow$ $\uparrow\downarrow$ $\uparrow\downarrow$

نوشتن آرایش الکترون به روش گازهای نجیب

از آنجا که لایه های الکترونی در گازهای نجیب پر هستند معمولاً برای خلاصه تر کردن آرایش های الکترونی، به جای لایه های الکترونی پر شده نماد شیمیایی گاز نجیب با همان تعداد الکترون را درون یک کروشه قرار می دهند.

	آرایش الکترونی		آرایش الکترونی
${}^1\text{H}$	$1s^1$	${}^{19}\text{K}$	$[\text{Ar}] 4s^1$
${}^2\text{He}$	$1s^2$	${}^{20}\text{Ca}$	$[\text{Ar}] 4s^2$
${}^3\text{Li}$	$[\text{He}] 2s^1$	${}^{21}\text{Sc}$	$[\text{Ar}] 3d^1 4s^2$
${}^4\text{Be}$	$[\text{He}] 2s^2$	${}^{22}\text{Ti}$	$[\text{Ar}] 3d^2 4s^2$
${}^5\text{B}$	$[\text{He}] 2s^2 2p^1$	${}^{23}\text{V}$	$[\text{Ar}] 3d^3 4s^2$
${}^6\text{C}$	$[\text{He}] 2s^2 2p^2$	${}^{24}\text{Cr}$	$[\text{Ar}] 3d^5 4s^1 \Rightarrow [\text{Ar}] 3d^5 4s^1$
${}^7\text{N}$	$[\text{He}] 2s^2 2p^3$	${}^{25}\text{Mn}$	$[\text{Ar}] 3d^5 4s^2$
${}^8\text{O}$	$[\text{He}] 2s^2 2p^4$	${}^{26}\text{Fe}$	$[\text{Ar}] 3d^6 4s^2$
${}^9\text{F}$	$[\text{He}] 2s^2 2p^5$	${}^{27}\text{Co}$	$[\text{Ar}] 3d^7 4s^2$
${}^{10}\text{Ne}$	$[\text{He}] 2s^2 2p^6$	${}^{28}\text{Ni}$	$[\text{Ar}] 3d^8 4s^2$
${}^{11}\text{Na}$	$[\text{Ne}] 3s^1$	${}^{29}\text{Cu}$	$[\text{Ar}] 3d^9 4s^1 \Rightarrow [\text{Ar}] 3d^{10} 4s^1$
${}^{12}\text{Mg}$	$[\text{Ne}] 3s^2$	${}^{30}\text{Zn}$	$[\text{Ar}] 3d^{10} 4s^2$
${}^{13}\text{Al}$	$[\text{Ne}] 3s^2 3p^1$	${}^{31}\text{Ga}$	$[\text{Ar}] 4s^2 3d^{10} 4p^1 \Rightarrow [\text{Ar}] 3d^{10} 4s^2 4p^1$
${}^{14}\text{Si}$	$[\text{Ne}] 3s^2 3p^2$	${}^{32}\text{Ge}$	$[\text{Ar}] 3d^{10} 4s^2 4p^2$
${}^{15}\text{P}$	$[\text{Ne}] 3s^2 3p^3$	${}^{33}\text{As}$	$[\text{Ar}] 3d^{10} 4s^2 4p^3$
${}^{16}\text{S}$	$[\text{Ne}] 3s^2 3p^4$	${}^{34}\text{Se}$	$[\text{Ar}] 3d^{10} 4s^2 4p^4$
${}^{17}\text{Cl}$	$[\text{Ne}] 3s^2 3p^5$	${}^{35}\text{Br}$	$[\text{Ar}] 3d^{10} 4s^2 4p^5$
${}^{18}\text{Ar}$	$[\text{Ne}] 3s^2 3p^6$	${}^{36}\text{Kr}$	$[\text{Ar}] 3d^{10} 4s^2 4p^6$